

tíðindablaðið sosialurin

Telefon 118 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgávudagar: týsdag, hósdag og leygardag

Lýsingar skulu vera okkum í hendi í seinasta lagi kl. 10 dagin fyri útgávudagin

Útgevandi:
P/f Sosialurin
Ábyrgdarblaðstjóri:
Jan Müller
Fyrstaksstjóri:
Krisjan Dahl
Bláðfólk:
Hogni Djurhuus
Randi Jacobsen
Dagný Joensen
Uppseting:
P/f Sosialurin
Prent:
P/f Pressan 1981

Verkfall!

SO fingur vit verkfall. Ein meiriluti av limunum í Havnar Arbeidsmannafelag feldi í gjáramorgun eitt uppskot til semju um nýggjan sáttmála millum Arbeidsmannafelagini í Havn og Klaksvík. Arbeidsgevarafelagið. Henda atkvøðugreiðslan førði til, at verkfall varð lýst at galda beinanvegin.

TÆR fyrstu avleiðingarnar eru tær, at arbeidsfólk, sum eru limir í Havnar Arbeidsmannafelag eru farin til hús, og hetta merktist beinanvegin eitt nú á vestaru bryggju í Havn, har nøkur av fiskiskipunum steðgaðu landingini og rímdu til aðra havn at landa — møguliga til onkra útlandska havn.

Í GJÁR skuldi so vera atkvøðugreiðsla í Havnar Arbeidskvinnufelag og í Arbeidskvinnu- og arbeidsmannafelagnum í Klaksvík. So óvist er enn, um hesi feløgini fara at lýsa verkfall eisini. Harafturat koma so samráðingarnar millum Føroya Arbeidsarafelag og Arbeidsgevarafelagið. Hesar samráðingar eru fyrribils útsettar til sunnudagin. Í dag skal nevndin í Føroya Arbeidsarafelag kunna limir sínar um samráðingarsteðuna.

SEMJAN, sum tey fyra verkamannafeløgini og arbeidsgevararnir komu ásamt um saman við semingsmanninum, gevur 1.15 kr. aftrat timalønini og 1.80 kr. næsta ár. Harafturat skulu arbeidsgevararnir gjalda 1% av lønini í ein eftirlønargrunn.

FYRST í næstu viku vita vit so, um alt landið verður lagt lamið. Nú eitt av feløgnum hevur sagt nei til eina semju — kunnu vit rokna við, at hini feløgini fara at fylgja tí — og fáa vit tí eitt landsumfatandi verkfall.

EFTIR hvat skilst, so hava verkamannafeløgini kent seg illa viðfarin av arbeidsgevarunum. Teir hava ikki so frætt víst vilja at seta seg við samráðingaborðið og í álvara at tosa um ynskini frá feløgnum. Beinanvegin hava teir boðsent semingsmanninum, ið rætt og slætt er ein mannagongd, sum verkamannafeløgini á ongan hátt kunnu góðtaka. At verkamannafeløgini soleiðis hava verið hildin fyri gjøldur, kemur nú til sjóndar í einum verkfalli.

oddagrein

ARBEIDSGEVARARNIR hava víst ein sera ringan samráðingartilfar og hetta mugu teir so taka avleiðingarnar av. Fyri mong av okkum fyríkemur hetta sum, at arbeidsgevararnir meta samráðingarnar sum eitt »spæle«, har teir kunnu skalta og valta við arbeidsfólkunum sum teimum lystir.

ØLL tosa vit um, hvussu ringt tað er at fáa endarnar at røkka saman. Eitt er heilt víst! Ringast stendur til hjá teimum, sum minst forvinna. Hesi eru limirnir í arbeidsarafeløgnum kring landið.

TAÐ verður so sagt, at okkara vinnulív tolar ikki, at lønirnar hækka — tí tá klára vit okkum ikki í kappingini við aðrar. Um arbeidsgevararnir halda, at verkafólk glaðbeint skulu taka hetta fyri fult, so fara teir skeivir. Hetta, at sagt verður, at samfelagið hevur ikki ráð at hækka lønirnar hjá verkamannastættini, er jú ikki nakað nýtt. Hetta hoyra vit hvørja ferð samráðingarnar eru. Tað er tó ein sannroynd, at reallønin hjá arbeidsfólki er minkað munandi.

VINNULÍVIÐ hevur ikki ráð verður sagt. Men arbeidsmaðurin og arbeidskvinnan hava so sanniliga heldur ikki ráð. Tað er tí væl skiljandi, at tey seta fyrst ynski og siðani krøv fram um lønarhækkanir.

VIT meta okkum at liva í einum upp lýstum samfelag. Men hvat er tað fyri eitt samfelag, ið kallar seg upp lýst, sum loyvir so stórum lønarmuni millum samfelagsstættirnar!

FAKFELOGINI hava vissuliga nógv at gera í hesum tíðum. Teirra uppgáva er ikki bert at stríðast við arbeidsgevararnar men eisini at greiða sínum egnu limum frá, hvussu órættvíst býtið er millum tey og restina av samfelagsstættunum.

VERKFALSAMBODIÐ er besta og helst einasta veruliga »vápn«, sum verkafjöldin hevur til at taka, tá arbeidsgevararnir halda hana fyri gjøldur við als ikki at vírða samráðingarleiddina.

NÚ vil so tíðin vísa, hvussu munagott hetta verkfallsamboð er!

jamu

Aftursvar til Thomas Juul Askham

Herfyri skrivaði T. J. Askham lesarabrev og fanst at, at teir lýstu við »Matbingo«.

Hann visti í hesum forinum til hongsneyðin í Etiopia. Eg dugi ikki sjálvur at líkna hesi bæði saman. Sjálvan matin nyttar ikki at senda hartil. Ein av grundunum til, at ofta er matur at vinna, er, at tað eru frivilligar gávur, so sum ræstur fiskur, kalvi o.a. úr havinum, hetta hevur einki kostað gevarunum, tí hann hevur veitt tað sjálvur.

Tað, sum eigur livið í ítróttarfeløgnum figgjargliga, runt um í landinum, eru bingopolini, og serliga væl kemur tað við, tá gávurnar eru latnar ókeypis. Øll vita vit, at ung fólk, sum iðka ítrótt, eru nær »fri fyrir« kriminalitet, og harafturat er tað gott fyri heilsuna at iðka ítrótt, tað forðar t.d. fyri blóðþroppi.

Jú bakgrundin fyri bingopolum er størri enn tú heldur, Thomas Juul: harafturat er ein matbingovinningur minst líka væl

vælsignaður, sum annar matur á borðinum.

Tá ein maður sum Th. J. skrivar lesarabrev og finnist at ymsum, so hugsar man beinanvegin, at einum soverðum manni kann man ikki svara aftur, tí hann skuldi jú verið ein fyrmynd, so er ikki.

Eg var vesturi í Vágum á páskum og vitjaði skyldfólk. Meðan eg var har vesturi, lýstu teir við páskastevnu í Ítróttarhøllini á Giljanesi. Hetta var Langfriggjadag. Eg fór inn at lurta, tað fyrsta eg møtti, var ein handil teir høvdu sett upp inni í sjálvum salinum, har møti varð hildið, og har seldu tey dúgliga, ja enn tá undir øllum metinum, og so Langfriggjadag aftrat, tann heilagasti dagurin á øllum árinum, sum øll av teimum, sum verða kallað »Verðsinsbørn« respektera. Tummast Juul, hoyrdi tú, at nakar lýsti við matbingo Langfriggjadag? Tá tað leið út á endanum á metinum, kom leiðarin (sjálvur Thomas Juul Askham) og

segði, at tað bleiv savnað inn til »Meinigheitina« og bað fólk grópa djúpt í lumman eftir peningi. Eg má siga, at eg ikki fekk tað heilt nógv burtur úr metinum, tað sum tað snúði seg um, var pengar.

Í lesarabrevinum, sum Thomas Juul skrivaði, segði hann millum annað, at tað var skeiðt at spæla um mat, tá tey hungra í Afrika, men hesum vil eg vanda eitt sindur á, og siga, at tað er stór synd av »Harrans tænarum« (tað eru missionerar) at koyra í eksklusivum dýrum bílum, so sum Audi og Mercedes, fyri nærum kr. 300.000,—, tá ið man kemur líka væl fram við einum bili fyri kr. 50.000,—, Tann prismunurin hevði komið ógvuliga væl við í Etiopia og øðrum hungursraktum londum.

Thomas Juul, næstu ferð tú kastar út við formaningum, so kasta ikki við Boomerangum, tí tær færst tú altíð aftur í høvdið.

Ítróttarmaður

Meinigheitshúsið í Havn

Nøkur ár síðan varð samtykt at byggja aftrat býráðshúsinum, so pláss bleiv til alarl deildir býráðsins.

Óki er nógmikið av til afturatbygging, so tað er als ikki neyðugt at taka Guds hús.

Talan er eisini um at flyta posthúsið, so ókið er nógmikið av.

Eg skrivaði einaferð í Dimmalætting soleiðis:

»Eg takki tykkum 7 býráðslimum fyri, at tit á seinasta býráðsfundi hava samtykt, at Meinigheitshúsið fær byggið, har sum tað nú er.

Vónandi verður útsjóndin ikki broytt, og at húsið fær flagtak«.

Nøkur brev havi eg sent til Dimmalætting viðv. nevnda húsi, sum endaðu soleiðis:

»Lat meinigheitshúsið fáa frið — og lat tað standa, har sum tað stendur, sum ein minnisvarði yvir Havnarfólk, sum hava bygt og gildið Meinigheitshúsið«.

Kirkjumeinigheitin í fedranna kirkju, ið stendur á Bryggjubakka í Havn, eigur Meinigheitshúsið (sbr. SKÓÐI).

Orsøkin til hesar reglur

er einans tann, at Meinigheitshúsið í Havn, er altíð verður standandi, har sum tað nú stendur, sum ein minnisvarði yvir kirkjufólk í havn, sum hava bygt og gildið Meinigheitshúsið.

Vit vilja her og alla dagar æra minni teirra.

Menighedshuset ved siden af kirken.

Hetta er gamal siður, sum ikki kann broytast.

Martin Petersen
Kirkjuráðslimur
og formaður í nógv ár

Til fútan!

Hr. Politimester og Landfoged!

Dette på dansk, i håbet om, at De bedre skal forstå.

Færdselspolitiet, hvad er det? Er de rigtig kloge? Den januar er fire grove færdselsforseelser kommet mig for øre.

Den første: Politiet jager, med en af politiets biler, to knallertkørende knægte i havnen, med knallerter og hele pibe-

tojet. Alt, kun fordi knægtene ikke ville stoppe til kontrol.

Den næste: politiet jager, i politiets bil, en anden knægt på knallert, sådan, at denne presses til at køre ud over vejsiden. Resultat: begge arme brækket.

Den tredje: politiet jager, på motorcykel, en trafikant, således, at politiet kører galt, og knuser cyklen.

Og den fjerde: nu forleden, jager politiet en motorcyklist, således, at politiet i sin bil, kører galt, og bilen bliver total-skadet.

Ja, hvad skal man nu tænke? Hvad med disse mennesker, som kan miste liv eller helbred, p.g.a. nogle betjentes utrolige arbejdsiver?

Hvad med andre vejfarende?

Hvis dette bliver ved, kan jeg forsikre dem om, at det ender galt.

For hvem er disse mennesker, der bliver